Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

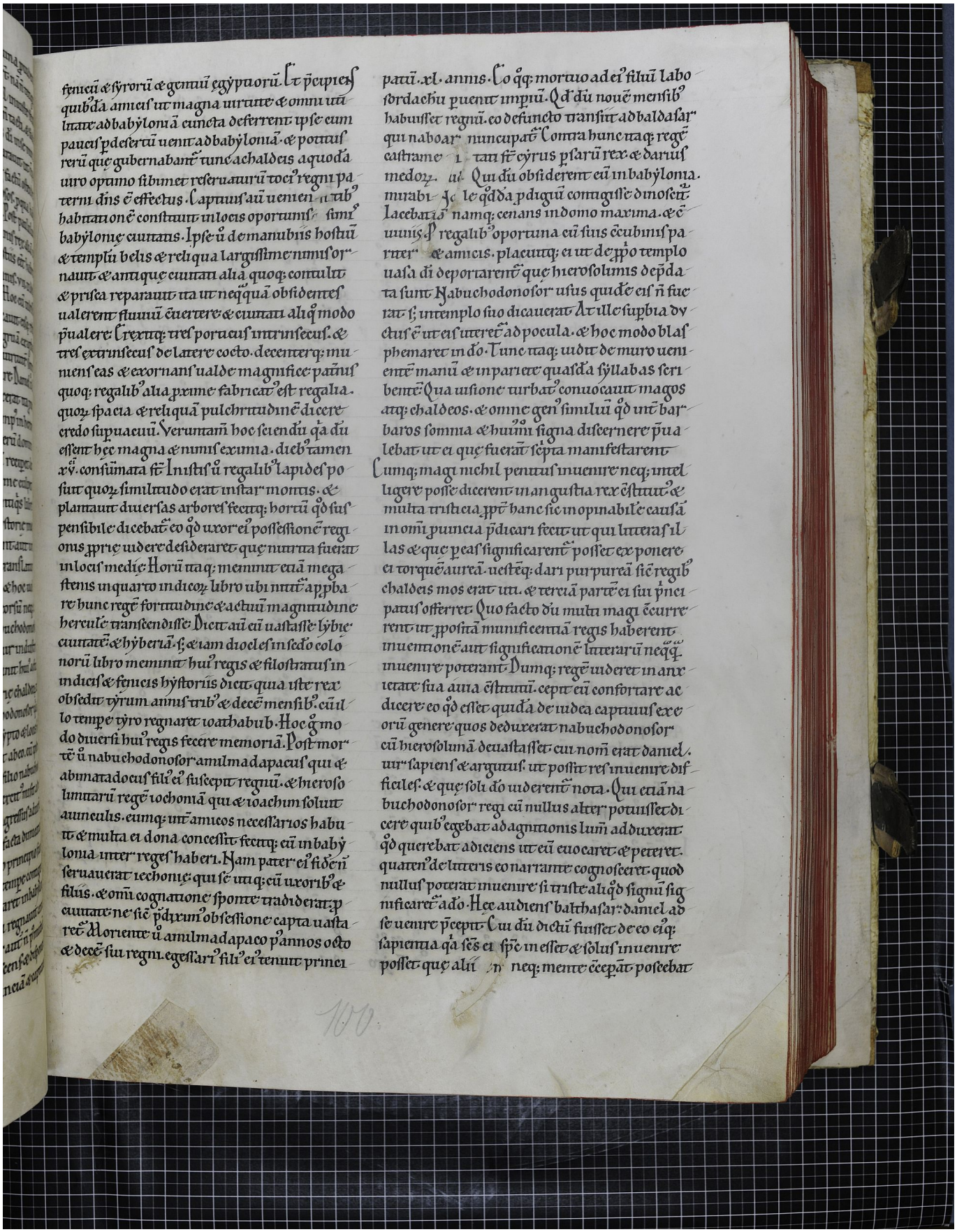

fenicū & syrorū & gentiū egyptiorū. Et ppiens quib⁹da amicis ut magna uirtute & omni uti
liate ad babylonia cuncta deferrent ipse cum
paucis pdesertū uenit ad babylonia. & potius
rerū que gubernabant tunc achaldeis a quo da
uiro opimo sibi uenet reseruatur tocī regni pa
terni dns ē effectus. Captiuus aū uenien ab
habitatione ē constituit in locis oportunis simi
babylonie cunctis. Ipse ū de manubiis hostiū
& templū belis & reliqua largissime nimis or
nauit & antiquę ciuitati alia quoq; contulit
& prisca reparauit ita ut neq; quā obsidentes
ualerent fluuiū cūuertere & ciuitatē aliq modo
pualere. Et rectq; tres porticus intrinsecus. &
tres extrinsecus de latere cocto. decenterq; mu
nierit eas & exornauit ualde magnifice patius
quoq; regalib⁹ alia preme fabricat est regalia.
quoq; spacia & reliquā pulchritudinē dicere
credo supuacuū. Verumtamen hoc sciendū qa dū
essent hec magna & nimis eximia. diebus tamen
xv. consūmata sūt. Innitus ū regalib⁹ lapidē po
sunt quoq; similitudo erat instar montis. &
plantauit diuersas arbores fecitq; horti qd sus
pensibile dicebat eo qd uxor ei⁹ possessionē regi
onis pprię uidere desideraret quę nutrita fuerat
in locis mediis. Horū uaq; meminit etiā mega
stenis in quarto in decimo libro ubi nititur appba
re hunc regē fortitudine & actuū magnitudine
herculē transeendisse. Dicit aū eū uastasse lybie
ciuitatē & hyberā. s. & iam dioclesiā sedo colo
norū libro meminit huius regis & filostratus in
indicis & fenicis hystoriis dicit qua iste rex
obsedit tyrum annis tribus & decē mensib⁹. cui il
lo tempe tyro regnaret ioathabub. Hoc q modo
diuersi huius regis fecere memoriā. Post mor
tē ū nabuchodonosor amilmadapacus qui &
abimatadocus filius ei⁹ suscepit regnū. & hieroso
limitarū regē iechoniā qui & ioachim solutū
auinculis. eumq; inter amicos necessarios habu
it & multa ei dona concessit fecitq; eū in baby
lonia inter reges haberi. Nam pater ei⁹ fidē in
seruauerat iechonię qui se uiq; cū uxoribus &
filiis. & omi cognatione sponte tradiderat p
ciuitate ne sic pdictam obsessione capta uasta
ret. Moriente ū amilmadapaco p annos octo
& decē sui regni egessari filius ei⁹ tenuit princi
patū. xl. annis. Cuius q; mortuo ad ei⁹ filiū labo
rdachū puenit impiū. Qui du nouē mensib⁹
habuisset regnū. eo defuncto transiit ad baldasar
qui naboar nuncupat. Contra hunc itaq; regē
castrame tatus est cyrus persarū rex & darius
medorū. ad Qui du obsiderent eū in babylonia.
murabi Ic le qda pdigiū contigisse dinoscit
lacebat namq; cenans in domo maxima. & cū
uinis & regalib⁹ oportuna cū suis cubitis pa
rter & amicis. placuitq; ei ut de templo
uasa di deportarent que hierosolimis depda
ta sunt. Nabuchodonosor usus quidē eis nō fue
rat; intemplo suo dicauerat. Attulit superbia dy
ctus ē ut eis uteret ad pocula. & hoc modo blas
phemaret in dm. Tunc itaq; uidit de muro uen
tē manū & inparietē quasi syllabas scri
bentē. Qua uisione turbat conuocauit magos
atq; chaldeos. & omne genus simulū qd uti bar
baros somnia & huiusmi signa discernere pua
lebat ut ei que fuerat scripta manifestarent
Cumq; magi nichil penitus inuenire neq; intel
ligere posse dicerent in angustia rex efficitur &
multa tristicia ppē hanc sic inopinabilē causā
in omi puncta pdicari fecit ut qui literas il
las & que pcas significarent posset exponere
ei torquē auream uestēq; dari purpuream sic regib⁹
chaldeis mos erat uti. & terciā partē ei sui pnci
patus offerret. Quo facto du multi magi ēcurre
rent ut ppositā munificentiā regis haberent
inuentionē aut significationē literarū neq; q;
inuenire poterant. Dumq; regē uideret in anx
ietate sua anima ēstimū. cepit eū confortare ac
dicere eo qd esset quida de iudea captiuus ex e
orū genere quos deduxerat nabuchodonosor
cū hierosolimā deuastasset cui nom erat daniel.
uir sapiens & argutus. ut possit res inuenire dif
ficiles. & que soli dō uiderent nota. Qui etiā na
buchodonosor regi cū nullus alter potuisset di
cere quib⁹ egebat ad agnitionis lum adduxerat
qd querebat adiciens ut eū euocaret & peteret.
quatenus de literis eo narrante cognoscerent quod
nullus poterat inuenire si tristē aliq signū sig
nificaret ad dō. Hec audiens balthasar daniel ad
se uenire pcepit. Cui du dictū fuisset de eo q;
sapientia qa ses ei spūs inesset & solus inuenire
posset que alii neq; mente ceperat possebat

100.